

Ето ни, че сме прѣдъ единъ хубавъ мостъ. Отъ двѣтѣ му страни има по два голѣми лъва, съ отворени уста. Колко гордо стоятъ тѣ надъ моста! . . . Сѣкашъ, че искатъ да кажатъ на пѣтника: вижте, ние сме силни и могжщи—като настѣ сѫ и бѣлгаритѣ! . . .

Мостътъ е красивъ и здравъ. Този мостъ се казва *лъвовия*. Подъ него тече една малка рѣка. Тази рѣка е канализирана: коритото ѝ е изградено съ камъкъ, за да не може да се разлива.

Улицата е широка. Отъ двѣтѣ страни се издигатъ високи и красиви здания. Почти подъ всѣка къща има и дюкени. А и отъ двѣтѣ страни по улицата се разминаватъ множество хора.

Слѣзохме на хотела. Наблизаваше да се мръкне. Тате каза да си отпочинемъ, а утрѣ ще отидемъ да разгледаме града.

